

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemani velja:

Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld 40 kr.

V administraciji prejemani velja:

Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za jeden mesec 1 gld.

V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 30 kr. več na leto.

Posamne številke po 7 kr.

Naročnino in oznanila (inserte) vsprejema upravnništvo in ekspedicijska v „Katol. Tiskarni“ Kopitarjeve ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma ne vsprejemajo.

Vredništvo je v Semenških ulicah št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvenredne nedelje in praznike, ob pol 6. uri popoldne.

Vredništva telefon-štev. 74.

Štev. 47.

V Ljubljani, v ponedeljek 27. februarija 1899.

Letnik XXVII.

Vabilo na naročbo.

S 1. marcem pričinja se nova naročba, na katero uljudno vabimo p. n. občinstvo.

„SLOVENEK“

velja za ljubljanske naročnike v administraciji:

Vse leto 12 gld. | Četrt leta 3 gld.

Pol leta 6 „ | Jeden mesec 1 „

Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec.

Po pošti velja predplačan:

Vse leto 15 gld. | Četrt leta 4 gl. — kr.

Pol leta 8 „ | Jeden mesec 1 „ 40 „

Upravištvo „Slovenca“.

Zločin v Lillu.

»Slovenski Narod« se je »vsled surovih napadov« »Slovenčevih« radi njegovih jako diskretnih poročil obrnil baje kar naravnost v Pariz na nekega neimenovanega slovenskega rojaka, naj kratko in nepristransko poroča o tej stvari. Tej prošnji je »cenjeni rojak ustregel« in »Narod« mu izreka zato »najtoplejšo zahvalo«.

Mi smo pazno prečitali »rojakovo« poročilo, toda res ne vemo, kako si je zaslužil »Narodovo najtoplejšo zahvalo«.

1. Najprej »rojak« kar nič ne more podpreti »Narodove« brezsrčne laži, češ da je preiskava dognala 14 takih slučajev in da so zato zaprli že 12 redovnikov. Kakor se morda »Narod« še spominja, smo mu mi posebno zato očitali brezsrčno zlobo, ker vede laži ni popravil, ampak jo je le iznova ponovil. »Rojak« le to ve povedati, da »skuša

socijalistično in radikalno časopisje stvar kar možno izkoristiti proti klerikalcem«, in »če bi verjeli radikalnim listom, potem so se v konviktu godile reči, proti katerim so vsi grehi Sodome in Gomore prav nedolžne igrače«. Kajpada! »Narod« je to tudi skušal, in če bi »Narodu« verjeli, bi bili sploh katoliški konvikti sama Sodoma in Gomora! A da bodo pametni ljudje verjeli, ne zaščuje samo skušati z brezsrčnimi lažmi, ampak treba trditve podpreti!

2. Tudi za krivdo Flamidiena ne ve »rojak« »Narodu« povedati nobenega dokaza. Rojak poroča o interviewu »nekega časnikarja« z državnim pravdnikom Tainturierjem, »torej z možem, o čegar najpopolnejši nepristranosti ni prav nobenega dvoma«. Zakaj ni nobenega dvoma? Ali ne ve »Narod«, da je Tainturier prav s tem pokazal, kako malo nepristransk je, če je dajal interviewe in javno absolutno obsojal Flamidiena, preden je imel le en dokaz za njegovo krivdo? Sicer pa »Narodu« radi tega ni bilo treba »brzjaviti« »rojaku« v Pariz. Preden je »Narod« brzjavil, je že »Slovenec« poročal o tem interviewu časnikarja lista »Matin«, poročal pa tudi, da je Tainturier proti poročilu lista »Matin« protestiral, češ da on nikdar ni trdil tega, da bi bil Flamidien gotovo kriv! Pariški »rojak« se je torej v svojem poročilu opiral na zastarele vesti. In drugega dokaza kakor ta interview »Narod« nima! Le na koncu je še dodal: »Preiskava je glasom časopisov spravila še druge reči na dan«, a nič ne pove katere reči, še manj pa, glasom katerih časopisov. Bržčas zopet »glasom tistih časopisov«, o katerih pravi »rojak«: »če bi jim bilo verjeti, potem so se v konviktu godile reči, proti katerim so vsi grehi Sodome in Gomore prav nedolžne igrače«. Da, če bi jim bilo verjeti!

3. »Rojak« torej »Narodovih« lažij kar z ničemer ni podprl, da, niti za krivdo Flamidiena ni navel nobenega dokaza. Posebno slaba tolažba pa je za »Narod« to, da bo ta »nova afera« prišla pred parlament. »Povod razpravi, poroča« »Narodu« rojak, bode dal jeden sam članek, obse- zajoč zakonski načrt, kateri je dne 10. februarja, neposredno po prvih poročilih o dogodbah v Lille, predlagal poslanec Canaud in kateri se glasi: »Moški, ki je storil obljubo čistosti, ne sme na Francoskem poučevati«. To, pravimo, je za »Narod« najslabši argument. Ljudje, ki opirajo se na prva, negotova, nedokazana časniška poročila o enem morebitnem zločincu, hipoma stavijo tak zakonski načrt, ki podtika zločinstvo vsemu stanu, taki ljudje so zmožni vsega in taki ljudje so škandala že najbrž čakali! Ta »Narodov« argument le potrja sumnjo, ki smo jo že zadnjič izrekli, da je škandal vprizorila cerkvi in cerkvenim šolam sovražna sekta!

4. Še enkrat ponovimo, kar smo že zadnjič dejali: Mi ne tajimo, da je mogoče Flamidien kriv. Mogoče je vse. Ni na svetu človeka in ni stanu, ki se ne bi mogel oskruniti z najgršimi pregrehami! Toda preden očitamo komu zločin, preden zaradi kakega zločina kujemo zoper ves stan izjemne zakone, moramo vendar zločin dokazati, da, dokazati ga kot krivdo vsega stanu! Kaj bi dejali »Narod« in drugovi, ko bi kak Canaud, čitajoč poročilo o sodniku, ki se je ogrešil s krivično razsodbo, predlagal tak le zakonski načrt: »Moški, ki je dal prisego pravičnosti, ne sme na Francoskem soditi.« In v Dreyfusovi aferi bi morda ne bilo tako težko najti takih moških!

Kar se toraj tiče zločina, podtikane- ga bratu Flamidienu, je res, da se je zločin zgodil, (deček je izginil v nedeljo) in da so truplo našli

LISTEK.

Užaljeni svetnik.

Slovesne priprave se v raju godé, god svetca Matija tam danes slavé; na tronu godovnik zamišljen sedi, obraz mu je v gubah, oko se rosi.

Svetniki, izvoljenci v trumah hité, proslavljat svetnika — se v pare zvrsté. Najzadnji slavitelj je sveti Andrej: »Kaj tebi je danes? Matija, povej!

Če kdo te razsrdil, vse vredil bom jaz; da slabe si volje, tvoj kaže obraz. Pa danes užaljen, ko vse te časti? Pri nas in na zemlji tvoj god se slavi.« —

»Kaj zemlja? ta zemlja, kak me časti? Le malo na njej je še pravih ljudi. Preteče let nekaj, in več ga ne bo z imenom Matija zemljana v nebo.

Prej pravil unukom je ded sivolasi, da led jaz razbijem, ko pride moj čas; a če ga ne najdem, da ga naredim, in svetu veselje pozimsko delim.

Kaj zdaj naj razbijam? Led zbije mi svet, naklada na kola, prevaža ga v klet, ker vsako pijačo si že oledi zdaj moda je taka, — glej! to me jezi.

Zemljan mi vse delo je moje prevzel, sam delati led je v tovarnah začel. Le dela led modri učeni naj svet, vsaj náloge jedne sem sitne otel.

Tovariš Andreje! to pa ti povem: da letos za kazen ošabnim ljudem ne ploščice svojega leda ne dam. naj svet preučeni le dela ga sam!« —

»Razreci, Matija! besede le-té, nikar ne zavrzi uboge zemljé! Tvoj dom bila ona — si ljudski patron: Vkljub svet ti ne dela, — potreben je, krona.« — D—ra.

Sodnji dan.

Spisal J. Joergensen.

XI.

Niels Graff je stal nekega dne v pisarni, kjer je imel službo, pred šefovo mizo. Stari gospod je odložil naočnike in taktiral in naglašal ž njimi, kar je govoril.

Prijatelj, moj dragi, pravi sivolasi, elegantni šef — žal mi je, da Vam moram povedati, toda spominjate se še, da sem si že večkrat dovolil, da sem Vas svaril. Poslušati nočete mojega sveta, in zato pripišite samemu sebi krivdo, da Vam moram sedaj povedati, da so Vaši izdelki poslednji čas tako — tako — tako površni in nezanesljivi — in, kakor rečeno, obžalujem — tudi radi Vaše soproge, njeno dobro mater sem poznal — toda: rabiti vas ne morem več. Danes tri mesece Vas moram odsloviti.

In šef vstane ter dá objednem Niels Graffu papir, katerega je ves čas neprestano ogledoval. Vstane in stopi k oknu ter pokaže hrbet svojemu podniku.

Niels Graff gleda skozi okno. Na starem dvorišču leži debel sneg. Veje na lipovih drevesih so pokrite s snegom; v kotu med deblom in vejico sedi vrabec in se stiska, strese se in se stisne še bolj v svoje perje.

Niels Graff postoji še trenotek, potem se prisloni proti šefovemu hrbtu, zahvali ga za uljudno obvestilo in sede na svoje mesto. Popolnoma je strt, kakor bi ga zadel hud udarec, sram ga je kakor dečka, ki je bil tepen in se potem hujuje na tistega, ki ga je natepel.

v sredo zjutraj v sobi poleg hišnih vrat. Policija je stikala v ponedeljek in torek po vsej hiši, v podstrešju, po sobah, a ničesar ni našla. Če »Narod« piše, da je na dan, ko v mestu še živa duša ni vedela, da je deček izginil, prišel neki redovnik k portirju konvikta in mu rekel: Pazite na vse, ki pridejo, vemo, da hočejo vtihotapiti nekega otroka v samostan, je to bistveno zlagano. »Narod« citira interview, toda Tainturier je le dejal: »v torek, ko še nihče ni vedel, da je deček umorjen in kje je«. Takrat pa je brat pač lahko tako govoril, ker je vsakdo moral sumiti, da je deček umorjen. Toda te besede je dejal baje neki brat le, ker jih je že prej, kakor zatrjujejo bratje, izpregovoril sam policijski komisar. Ko je bil s policisti vse preteknil, preiskal je celo pepel v peči in en policist je zlezal tudi na streho, je dejal bratom: »Jaz za-se sem prepričan, da je mladi Foveau umorjen; pazite pri vratih, zakaj utegnili bi se poskušati spraviti truplo v samostan!« Jako naravno je, če je brat to povedal vratarju. Sicer pa so se v samostanu že dalj časa bali nekega škandala. V uredništvu »La Croix« je pismo hišnega vodje s poštnim pečatom z dne 29. jan. V tem pismu je tudi ta odstavek: Govori se, da hočejo nekateri zoper profesorje naše šole vprizoriti velik škandal. Četudi sem zavoljo svojih ljudij popolnoma miren, me vendar skrbe sitnosti preiskav in napadi sovražnih časopisov. Treba je le iskre, da se peklenski stroj razleti«. »Narod« pravi, da to pismo ni v zvezi z redovnikom Flamidiem nego z drugimi sramotnimi dejanji. Kako to »Narod« ve? S katerimi drugimi sramotnimi dejanji in kdaj jih je preiskava dognala?

Ko so našli truplo, so začeli takoj preiskavo zoper brate. Čudno se je vedel dečkov učitelj, Flamidien, jokal je in zdihoval, zato se je sum obrnil nanj. Branil se je pogledati na truplo. »Ne, to ni moj mali Gaston,« je klical. »Zamenili so mi ga!« »Poglejte ga vendar,« dejal je sodnik. Flamidien pa se je obračal proč in klical: »O zveri, o zlobneži, umorili so mi ga, mojega ubogega Gastona!« »Poglejte ga vendar, le vi se branite!« »Jaz sem nedolžen, kakor vsi moji bratje!« Potem so ga s silo tirali k truplu, on pa je zdihoval: »Bog v nebesih, kaznuj krivce.« »Ali vidite tu posledice svojega dejanja?« je vprašal sodnik. »Ali se spominjate, da ste v nedeljo ob šestih storili ta zločin?« »Jaz sem nedolžen!« »Ne, niste nedolžni!« To je prava tortura, je dostavil antiklerikalni list »L'Aurore«, ki je o tem poročal. Flamidien se je res čudno vedel, toda razložiti je to jako lahko. Flamidien, piše isti list »L'Aurore«, je zelo nervozen, nevrasteničen, a iz poštene rodovine. Doma, kjer žive mati in sorodniki, nihče ne veruje, da bi bil kriv. Ustrelili bi tistega, ki bi dejal, da je umoril malega Gastona. Pravijo pa, da ga vsaka stvar razburi in začne takoj jokati. Tudi ko bi sam trdil, da je kriv, bi mu doma ne verjeli! — Tako antiklerikalna »L'Aurore«. Ni torej čuda, da je bil ves razburjen, ko so ga silili pogledati spačeno truplo mla-

Na cesti sreča Alta, Alfa in gospo Lily Linden. In skupaj gredo v gostilno.

Ko stoje pred njimi na mizi polni kozarci, kakor tri svetle cvetice, trije zlati tulipani, vzame gospa Lily svojega, prikima Alfu, prikima Nielsu in vsi pijo. Potem pripoveduje Niels Graff, kaj je dopoldne doživel, in nato govori o tem. Gospa Lily zre nepremično v Niels Graffove oči, in njeni pogledi govori to, kar govori Alf.

Pogum! pravi Alf. Življenje ni navezano na ubogih 2400 kron. Toliko zaslužiš lahko tudi kje drugod.

Ali mi veš kaj svetovati? vpraša Niels Graff.

Nekaj ti svetujem. Zdaj pojdi mej časnikarje, kakor sem jaz. Vrzi se na literaturo, pero te bode lahko nosilo! Doslej si bil izvrsten pisatelj za kratek čas, zdaj bodi pisatelj - rokodelc. Kocka je padla!

Niels pogleda Alfa in Alfove svete, modre oči se zde, kakor bi mu hotele najboljše, zdaj in večno.

Kaj menite Vi, gospa Lily? vpraša potem.

Gospa Lily Linden zre vanj s svojim velikim, nesvestnim ledenim pogledom.

Strinjam se z Alfovim mnenjem, pravi hladno in pokuša vino.

(Dalje sledi.)

dega učenca. Potem so ga silili, da bi pisal, ker so našli poleg trupla tudi kratko pismo. Flamidien, pravi »Narod«, se je branil pisati in se je očitno trudil, da spremeni svojo pisavo. To zopet ni do cela res. Pisave ni nič izpremenil, zakaj isto pisavo so našli v šoli na deski, res pa je, da se pisava ni vjemala s pismom. Zopet ni res, da se je sploh branil pisati. Sodnik ga je silil, kakor poroča »Kath. Kirchenzeitung« iz Pariza, da bi zapisal te-le besede: »Odpusti mi Foveau, da sem te umoril!« Flamidien je zapisal prve besede, a drugih nikakor ni hotel, ker se je naravno bal, da bi ga potem imeli res za krivega. In na to so Flamidiena zaprli. »Jaz poznam zločince,« dejal je sodnik. »Če je Flamidien kriv, nocoj do desetih bo priznal.« Sedaj je preteklo že 18 dni in ni še priznal niti pičice! Pač pa je dokazal svoj alibi od 5. ure do 10. Okrog 6. ure pa bi bil moral umoriti dečka. Alibi je tako natančno dokazan, da sodišče od 5. do 10. ure le kakih 10 minut ne prizna za dokazane. Toda kako bi v 10 minutah storil dva taka zločina in bi še truplo skrnil? Vse pa, kar so početka listi pisali o krvavih sledovih, je popolnoma izmišljeno. Niti najmanjšega sledu še doslej niso v hiši dokazali! Toda kako bi bilo prišlo truplo v hišo? Ko bi bil Flamidien res umoril dečka pod streho, čemu bi bil nosil truplo v prvo nadstropje? Za hišo je 50 metrov na dolgo velik kanal, zakaj ga ne bi bil vrgel v kanal? Čemu bi bil priložil pismo? Zločinec bi pač ne bil tako tenkovesten, da bi druge opravičeval. Nasprotno pa je stvar umevna, če je zločin podtaknjen. Hiša je zbirališče za delavce; v nedeljo je bilo v njej okrog 300 oseb; v torek je bila odprta do polnoči. Lahko bi bil torej kdo zvečer prinesel truplo skozi vrata in je odložil v sobani poleg porte. Sum, da je zločin najbrže podtaknjen, vzbujajo sledeča dejstva. Generalni superior je naznanil policiji, da so pred nekaj časom spodili vratarja, ki je imel ponarejena spričevala, in ta vratar je odnesel tudi hišne ključke. Zaprl so te dni nekega mizarja Mullota, ki je stanoval blizu šole in je storil več takih zločinov. Vjeli so pismo na nekega dečka, katerega je vabil k sebi. In kljub temu nočejo prav začeti preiskave tudi zunaj samostana. Poročali smo že, da se zagovornik zelo pritožuje proti temu. Sumljivo je tudi, da je mahoma nastal tak hrup križem Francoske, in da so takoj stvar hoteli izrabiti zoper katoliške šole sploh, kakor priča slučaj Canaudov. Tudi lillski župan je pokazal vse svoje sovraštvo zoper katoliške šole. Ko je druhal razbijala okna po katoliških zavodih, inzultirala duhovnike in redovnice, je ukazal župan nabiti sledeči plakat: »Meščani! Jasno ste pokazali svoje ogorčenje zoper prokleti zločin, ki ga je storil jeden izmed redovnikov, kakor so jih storili že toliko drugih. Vendar naj te manifestacije, če tudi so opravičene, sedaj pnehajo, ko se je zaprl grob nad to novo žrtvijo klerikalne nemoralnosti. Pustimo sedaj pot pravici! (Sedaj je, kakor poroča »Katholische Kirchenzeitung«, nekaj tako grdi in podlih odstavkov, da jih ni mogoče prevesti.) Šole kongreganistov naj se odpravijo! Rešite svoje otroke! Mesto Lille bo poskrbelo za nove šole! Mesto bo pomagalo starišem, da jih obvaruje novih Flamidienov!« Ali je upravičen tak oklic, ko še sodišče o krivdi Flamidiena ničesar ni izreklo! Vse to je sumljivo.

Mogoče torej, da je Flamidien kriv, a mogoče je tudi, da je kriv zločina kdo drugi, mogoče je tudi, da ga je kriva — loža!

»L'Autorité« navaja sličen slučaj iz l. 1848, »aféro Leotade«. Framasoni so tedaj nasnovali popolnoma slično nakano zoper kongregacijo krščanskih šol. Nekega dne so našli v hiši krščanskih šolskih bratov v Toulousu truplo. Sumili so brata Leotada, zaprli ga, obsodili in poslali na galeje. Brat je vedno zatrjeval, da je nedolžen, a niso mu verovali. Čez nekaj let se je izkazala njegova nedolžnost, a brat Leotade je bil že — mrtev. Umrl je na galeji.

Katoliški krogi v Parizu, tako poroča »Katholische Kirchenzeitung«, so prepričani, da je tudi ta afera le premeteno skovan naklep zoper katoliške šole.

Počakajmo, morda pride pravica in resnica na dan, če tudi na Francoskem, žali Bog, še to ni gotovo!

Politični pregled.

V Ljubljani, 27. februarija.

Spravna akotja na Češkem. Češki deželni zbor se snide 10. ali 13. marca, toda nade, ki so jih stavili nekateri krogi na to zasedanje, se ne bodo izpolnile. Zastopniki nemškega naroda v češkem deželnem zboru se zasedanja ne bodo vdeležili in toraj narodnostno vprašanje sploh ne pride na razpravo, marveč bo razgovor samo o gospodarskih zadevah. S sporazumljenjem ali vsaj pogajanjem mej Čehi in Nemci v tem zasedanju ne bo nič. Sicer pa manjka, kakor pravi neki češki politik, tudi podlage za taka pogajanja. Znani in določeni niso niti najvažnejši predpogoji za pričetek razgovorov. Najpreje se ne ve, kdo naj zastopa Nemce, ki bi bili v vidni zadregi, ko bi že sedaj morali imenovati svoje zaupnike. Liberalna stranka nima potrebnega poguma, ljudski stranki manjka resne volje, veleposestvu pa odrekata obe prvi stranki upravičenost do zastopstva Nemcev. Zastopniki nemške ljudske stranke o mirovni akciji niti resno misliti ne marajo, kajti ko bi se res sklenilo premirje, obledi nakrat ves sijaj velikonemških glav s hebskega »volkstaga«, Schönerer, Wolf, Iro in drugovi so potem oropani vsakega vpliva. Sploh pa Nemci še sami ne vedo, kaj naj bi zahtevali, kaj prav za prav hočejo. Boj proti jezikovnim naredbam je samo neko umetno sredstvo, s katerim se drži na niti nekaj vernih sodrugov; da bi pa bile jezikovne naredbe res glavna točka, okrog katere se suče ves sedanjí narodnostni boj, tega germanski prvoborniki sami ne verujejo ter dobro vedo, da je to samo gola fraza, ki z nebroj drugimi leta po nemškem zraku. — Treba je toraj izpolniti vse potrebne predpogoje, treba je pripraviti teren in potrebno orodje, potem je šele mogoče iti na delo.

Ministerska kriza na Ogerskem je z današnjim dnem definitivno rešena. Baron Banffy prejme danes odslovlino pismo, Koloman Szell s svojimi tovariši pa dekret, s katerim se imenuje ogerskim ministrom, oziroma ministerskim predsednikom. V soboto opoldne je bil Szell pri cesarju v avdijenci, kjer je poročal o srečno dognanih kompromisnih pogajanjih z opozicijskimi zastopniki ter predložil imenik mož, katere želi imeti okrog sebe v ogerskem kabinetu. Popoldne ob dveh se je vrnil Szell v Budimpešto, a že včeraj je došel s svojimi tovariši zopet na Dunaj, kjer jih danes cesar skupno vsprejme ter zapri-seže. Dotična cesarjeva lastnoročna pisma objavi budimpeštanski uradni list v današnji posebni izdaji. Z ministersko krizo je rešena ob enem tudi parlamentarna kriza, in v sredo, 1. marca prične delovati zopet državni stroj. Novo ministerstvo predstavi se parlamentu takoj v prvi seji ter razvije svoj program, ki se pa seveda ne bo mnogo razlikoval od programa Banffyjevega. Novi mož bo ostal dosleden svojim liberalnim načelom. Vender se opozicijski zastopniki ne brigajo mnogo za njegov program, ker so popolno zadovoljni že s tem, da so vrgli Banffija. Te misli so z malo izjemo vsi opozicijskinci, le katoliška ljudska stranka je izjavila, da bo nadaljevala boj, dokler se ne spremeni zistem.

Vstaja na Filipinih. Položaj na Filipinih postaja z vsakim dnem bolj resen, namreč za Amerikane. To priznavajo ameriški vladni krogi sami, vendar pa nočejo povedati resnice. Toda general Otis ne taji, da mu vstaši zelo nagajajo, in da je Manila v veliki nevarnosti, in to hoče nekaj reči. Od vseh stranij so jo vstaši že zažgali in ko bi je ameriški vojaki ne bili rešili z največjo silo, bi že zdavnej ne bilo ničesar razun okajenega zidu. Škodo cenijo sami Amerikani na četrt milijona dolarjev, v resnici je pa mnogo večja. Samo radi tega in pa radi neznatnih prask, o katerih poroča ameriški vojni urad, bi vrhovni poveljnik ne premestil svojega sedeža iz Manile v neko drugo bolj utrjeno in za vstaše težje pristopno mesto. Napadi od strani Filipincev so vsak dan na dnevnem redu in general Otis mora vselej poročati o ameriških izgubah. Sicer našteje vselej kakih dvajset ali trideset ranjencev in morda večje svote javnosti zamolči, toda tudi to je že nekaj, ako se ponavlja vsak dan brez vsake najmanjše koristi. Položaj toraj kmalu ne bo vzdržljiv za Amerikane, vsaj za dalje časa ne.

V Ljubljani, 27. februarja.

(Nemštvo — rešeno.) Iz Celovca, dne 24. febr.: Nemštvo je bilo zadnji čas večkrat v nevarnosti, ali vsaj prazne glave raznih nemških kričavev. Imenovanje Jan. Benda za glavnega učitelja na učiteljski pripravnici v Celovcu smatralo se je v raznih ultranemških krogih in listih kot »ein Zuschub aus Gross-Slovenien«. Razburjene duhove tolažijo tukajšnje »Fr. St.«, češ, da je to pomota in da je g. Benda »vielmehr ein Deutschböhme«!! — Nek nemški trgovec celovski je inseriral v »Mir u«. Nemštvo je vsled tega zopet v grozni nevarnosti in »Fr. St.« je morajo v potu svojega pristnonemškega obraza (s slovenskimi čeljustmi) reševati z dolgim vodenim člankom. Sedaj pa — mirna Germanija! Vprašanje je le, za koliko časa.

(Nesreče.) Dne 23. t. m. so našli Štefana Poljšaka iz Zapuž v vipavskem okraju, mrtvega za hišo. — Dne 20. t. m. pa so našli v Reki truplo Marije Ribarič iz Trnovega.

(Trgovsko-obrtna zbornica.) Vabilo k seji, katera bo v torek dne 28. februarja t. l. ob 2. uri popoldne v magistratni dvorani. — Dnevni red: Volitev zborničnega predsedstva. Poročilo o prošnjah učencev in učenk na c. kr. strokovnih šolah za ustanove. Dopis c. kr. deželne vlade za pospeševanje pletarstva v Kropi. Tarifa za javno tehniko v Ljubljani. Prošnja za semnje v Mokronogu. Prošnja občine Št. Jernej, da bi se konjski semenj prvi ponedeljek po sv. Jožetu razširil v živinski semenj Poročilo o preuredbi § 11. pravil okrajne bolniške blagajne v Ljubljani.

Prošnja za ustanovo trgovske šole v Postojni.
Prošnja zadevajoča obdačenje akcijskih družeb.
Prošnja za oproščenje potrošnine za detanuriran
sirup iz krompirja za obrtne namene.

Madrid, 27. februvarija. Po uradnih poročilih iz Manile je položaj na Filipinih silno resen. General Rios ostavi Manilo in se poda v Zamboango.

22. februvarija, Andrej Slovša, ubožec, 65 let, sprijenje
trebušnih organov.
23. februvarija, Marija Hribar, dninarica, 75 let, pyaemia.
— Marija Ložar, dninarica, 82 let, plućnica.

Dan	Čas opa- zovanja	Stanje barometra v mm	Tempera- tura po Celziju	Vetrovi	Nebo	Padačina v 24. urah v mm
25	9. zvečer	743.0	-4.4	sr. svzh.	jasno	0.0
26	7. jutraj	742.6	-8.0	sr. svzh.	jasno	
	2. popol.	741.1	1.2	sl. jug	"	
26	9. zvečer	742.6	-2.9	sr. jvzh.	jasno	0.0
27	7. jutraj	744.6	-7.0	sr. svzh.	jasno	
	2. popol.	744.2	1.0	sl. jzh.	"	

Srednja temperatura sobote -3.3°, normale: 0.8°
 Srednja temperatura nedelje 3.2°, normale: -0.9°

Svila za plesne obleke po 45 kr.

do gld. 14-65 meter — istotako črna, bela in barvena
Hennebergova svila od 45 kr. do gld. 14-65 meter —
iz najbolj modernih tkanin, barv in vzorcev.
Na zasebnike poštne in carine prosto na dom. Vzorci
obratno. — Dvojni pisni portu v Švico. 168 4-1 4

Tovarne za svilo G. Henneberg
(e. in kr. dvorni založnik), Curih.

Zahvala.

220 1-1

Povodom smrti našega preblagega očeta, go-
spoda

Jožefa Raktelj-a

načelnika v pok. itd.

izrekam tem potom vsem najiskrenejšo zahvalo.
Zlasti se zahvaljujem prečast. gg. duhovnikom do-
maćim in vnanjim za tolažbo in molitev, blagorod-
nemu gospodu dr. Ludoviku Thomannu pl. Mon-
talmar, c. kr. okr. glavarju v Kočevju, za osebno
udeležitev pri pogrebu, slav. občinskemu zastopu
ribniškemu, gg. učiteljem, gg. pevcem in milim ro-
jakom mojim, ki so prišli od blizu in daleč, da so
preblagemu pokojniku v znak hvalečnosti v tako
ogromnem številu izkazali zadnjo čast.

V Ribnici, dne 17. februarija 1899.

Leopold Raktelj,
župnik.

Izvir: Giesshübl Sauerbrunn,
želez. postaja, zdravilno kopališče pri Karlovi varh.
Prospekti zastoj in franko.

Za otroške bolezni,

za katere je tako pogostem potrebno kisline ima-
jočih sredstev, posebno opozarjajo zdravniki na

MATTONIJEV GIESSHÜBLER

naravna
alkalična kislina

ki je posebno pripravna zaradi svojega milega
vpliva in jo toraj zapisujejo pri želodčni kislini,
škrofeljnih, krvicah, otoku šlez itd., in
ravno tako pri kataru sapnika in oslovem
kašlju. (Dvornega svetnika Löschnerja monogra-
fija o Giesshübl Sauerbrunn.) 20-8

V Ljubljani se dobiva v vseh lekarnah, večjih spece-
rijskih prodajalnicah in trgovinah z jestvinami in vinom.

Višnji Gori je na lepem prostoru précej
v najem oddati

prodajalnica

z dvema sobama in skladiščem zraven. Na
razpolago je tudi klet, kuhinja in več sob.
Natančneje se izve pri Fr. Rebolj-u na
Krki. 221 3-1

Prijatelji slovenske akad. mladine, naročujte se na

„ZORO“

ki je glasilo slov. katol. akadem. dijaštva.

Cena: Za nedijake 1 gld., za dijake 60 kr.

Upravnik: Pavel Marija Valjavec, stud. iur.,
Dunaj, V., Matzleinsdorferstrasse 76, IV., 30.

K sezôni

priporočam svojo

veliko izber

navadnih do najfinejših

otročjih

vozičkov

po izdatno znižanih cenah.

Zunanja naročila z naznanilom približne cene efektujejo se
z povzetjem. 216 3-2

Razprodaja

traja samo še do 6. sušca t. l.

M. Pakič, Ljubljana.

SLOVENCİ,
pristopajte k
„Naši straži“!

Koverta s firmo
vizitnice in
trgovske račune
priporoča

Katol. tiskarna
v Ljubljani.

Stavbeni razpis.

Za zgradbo

nove župne cerkve v Šmartnem pri Litiji

oddala se bodo zidarska in tesarska dela takim podjetnikom, kateri
so v smislu § 3. drž. zak. z dné 26. decembra 1893 opravičeni dotična
dela izvrševati.

Stavbeni načrti in proračuni stroškov, splošni in posebni stavbeni
pogoji so razgrnjeni v župnišču šmartinskem na vpogled, na podlagi
katerih se bodo imenovana dela oddala.

Ponudbe naj se torej raztezajo na zidarska in tesarska dela, vsako
posebej ali pa tudi skupno.

V varnost vzdržanja ponudbe naj se taisti pridene varščina v znesku
5% za isto delo proračunjene svote v gotovini, hranilnih knjižicah ali
vrednostnih papirjih, ki se računajo po kurzni vrednosti, vendar ne nad
nominalno vrednostjo.

V ponudbah naj se navedejo posamezne jednotne cene ter na podlagi
istih naj se navede v številki in besedah ponudni znesek, oziroma popust
na proračunjenih zneskih.

S kolekom 50 kr. kolekovane zapečatené ponudbe naj obsegajo ime
in priimek, bivališče in stan ponudnikov ter izrecno zagotovilo, da pozna
ponudnik vse določbe stavbenske oddaje in da se zaveže za slučaj izdružbe
iste natančno izpolnovati in da prizna tudi pravico stavbenega odbora,
oziroma stavbenega vodstva do izgovorjenih konvencionalnih kazni.

Tako urejene pismene ponudbe naj se označijo od zunaj na zavitku
poleg naslova kot »ponudba zidarskega dela, ali tesarskega dela, ali pa
oboje skupaj« za zgradbo nove župne cerkve.

Ponudbe vposlati je zadnjič

do 19. marca opoludne 12. ure 1899

podpisanemu cerkveno-stavbenemu odboru, kateri si pridržuje pravico od-
ločiti se za jedno ali drugo vloženih ponudb.

Ostala stavbena dela se bodo razpisala pozneje.

Šmartno pri Litiji, dné 24. februarija 1899.

Cerkveno-stavbeni odbor.

209 3-2

Semena

vseh vrst, zanesljivo kaljiva,

priporoča tvrdka 207 8-2

IVAN PERDAN v Ljubljani.

Št. 7301.

219 1-1

Stanovanje v najem.

Za selilni rok meseca maja letos odda se v mestni hiši Komenskega ulice
št. 16 v Ljubljani v II. nadstropju stanovanje obstoječe iz dveh sob, kuhinje in
pristranskih prostorov v najem.

Pogoje izvedeti je pri tukajšnjem mestnem komisariatu v navadnih uradnih urah.

Magistrat deželnega stolnega mesta Ljubljane,

dné 20. februarija 1899.

Žrebanje nepreklicno
18. marca 1899.

1. Glavni dobiček 100.000 kron vred.

2. Glavni dobiček 25.000 „ „

3. Glavni dobiček 10.000 „ „

v gotovini z 20% odbitka.

Dunajske srečke à 50 kr.

priporoča

99 13-5

J. C. Mayer, menjalnica v Ljubljani.

Dunajska borza.

Dné 27. februarija.

Skupni državni dolg v notah	101 gld. 35 kr.
Skupni državni dolg v srebru	101 » 05 »
Avstrijska zlata renta 4%	120 » 30 »
Avstrijska krona renta 4%, 200 kron	101 » 55 »
Ogerska zlata renta 4%	119 » 85 »
Ogerska krona renta 4%, 200 »	97 » 80 »
Avstro-ogerske bančne delnice, 600 gld.	918 » — »
Kreditne delnice, 160 gld.	369 » 60 »
London vista	120 » 37 1/2 »
Nemški drž. bankovci za 100 m. nem. drž. velj.	58 » 97 1/2 »
20 mark	11 » 77 »
20 frankov (napoleonador)	9 » 55 »
Italijanski bankovci	44 » 30 »
C. kr. cekini	5 » 67 »

Dné 25. februarija.

4% državne srečke l. 1854, 250 gld.	172 gld. 60 kr.
5% državne srečke l. 1860, 100 gld.	158 » — »
Državne srečke l. 1864, 100 gld.	195 » — »
4% zadolžnice Rudolfove želez. po 200 kron	99 » 25 »
Tisine srečke 4%, 100 gld.	140 » 50 »
Dunavske vravnave srečke 5%	130 » 75 »
Dunavsko vravnavo posojilo l. 1878	108 » — »
Posojilo goriškega mesta	112 » — »
4% kranjsko deželno posojilo	98 » 25 »
Zastavna pisma av. osr. zem.-kred. banke 4%	98 » 20 »
Priporočne obveznice državne železnice	221 » — »
» » južne železnice 3%	178 » 60 »
» » južne železnice 5%	124 » 80 »
» » dolenskih železnic 4%	99 » 50 »

Kreditne srečke, 100 gld.	199 gld. — kr.
4% srečke dunav. parobr. družbe, 100 gld.	170 » — »
Avstrijskega rudečega križa srečke, 10 gld.	20 » 25 »
Rudolfove srečke, 10 gld.	28 » — »
Salmove srečke, 40 gld.	85 » 75 »
St. Genois srečke, 40 gld.	83 » — »
Waldsteinove srečke, 20 gld.	60 » — »
Ljubljanske srečke	24 » — »
Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	158 » 50 »
Akcije Ferdinandove sev. želez., 1000 gl. st. v.	3470 » — »
Akcije tržaškega Lloydja, 500 gld.	484 » — »
Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	66 » 75 »
Splošna avstrijska stavbinska družba	114 » — »
Montanska družba avstr. plan.	242 » 75 »
Trboveljska premogarska družba, 70 gld.	187 » — »
Papirnih rubljev 100	127 » 37 »

Nakup in prodaja

vsakovrstnih državnih papirjev, srečk, denarjev itd.
Zavarovanja za zgube pri žrebanjih, pri izžrebanju
najmanjšega dobitka. — Promese za vsako žrebanje.
Kulanična izvršitev naročil na borzi.

Menjarnična delniška družba

„MERCUR“
I., Wollzeile 10 in 13, Dunaj, I., Strobelgasse 2.

Pojasnila v vseh gospodarskih in finančnih stvareh,
potem o kursnih vrednostih vseh spekulacijskih vrednostnih
papirjev in vestni sveti za doseg kolikor je mogoče visocega
obrestovanja pri popolni varnosti

naloženih glavnih.